

pligt. Jeg vil gerne have Lov at citere et Par Linier, der for en 3—4 Aar siden stod i Bladet „Social-Demokraten“ under en Polemik mellem dette Blad og „Politiken“: „3 000 frivillige Rekrutter er ingen hvervet Hær“, siger „Politiken“. Hvad forstaaer man ved en hvervet Hær, om ikke just en Skare, der mod Betaling melder sig frivilligt? Og hvem vil melde sig?“ Da var der Tale om 3 000, men om der i dette Forhold er Tale om 1 600 eller 3 000, er dog ligegyldigt. Jeg synes derfor ikke, man kan komme bort fra, at man fra socialdemokratisk Side har foretaget en fuldstændig Frontforandring paa dette Punkt.

Dernæst talte den højtærede Minister om de daarligt indrettede Kaserne; dem fandt han Anledning til at fremsætte nogle Udtalelser om. Jeg vil hertil sige, at det i høj Grad er en Forsvarsministers og i særlig Grad, kan man sige, en civil Forsvarsministers Opgave at paase, at Forholdene paa Kaserneerne er de bedst mulige. Jeg havde i alt Fald for mit Vedkommende meget stor Interesse for disse Forhold, da jeg var Forsvarsminister. Vi fik i denne ret korte Periode Forholdene ordnet i adskillige Byer i Sønderjylland, i Haderslev, i Sønderborg og forskellige andre Steder, og jeg synes, den højtærede Forsvarsminister skulde gaa videre paa dette Punkt. Nu staaer Ministeren her og taler om de elendige, uhyggelige Forhold, som Soldaterne lever under, at de ikke har nogenlunde ordentlige og hyggelige Samlingsstuer. Men det manglede dog blot, at vi ikke skulde have Raad til det. Jeg gør opmærksom paa, at i den Tid, jeg var Forsvarsminister, blev der solgt Etablissementer for Millioner af Kroner, saa foreløbig har det ingen Nød; foreløbig behøver den højtærede Minister ikke at komme til Rigsdagen om nye Bevillinger. Forholdene vil i Virkeligheden kunne ordnes paa en eller anden Maade; maaske skal han henvende sig til Finansudvalget, men det er ikke store Summer, der bliver Tale om, fordi man paa enkelte Kaserne skal indrette hyggelige og ordentlige Opholds- og Samlingsstuer for vore Soldater, og det forekommer mig, at den højtærede Minister her skulde gøre eller forsøge at gøre en Indsats. Jeg er fuldstændig enig med ham i, at naar vi gennem den almindelige Værnepligt forlanger, at de unge skal være Soldater i saa og saa lang Tid, skal vi ogsaa i alle Henseender behandle dem paa en fuldt ud forsvarlig Maade. Men der er ikke det mindste i Vejen for, at man samtidig der-

med kan udvise Økonomi. Det havde jeg — det maa jeg have Lov at sige — for mit Vedkommende Øje for, og jeg kunde ogsaa nævne bestemte Eksempler paa, at man udmærket godt kan faa det hele vel indrettet og samtidig have Økonomien for Øje. Jeg henviser i saa Henseende blot til Forholdene i Næstved, og hvis den højtærede Minister ønsker at faa nærmere Underretning om, hvorledes det blev ordnet der, kan han faa det ovre i Ministeriet.

Den højtærede Minister udtalte, at hvis Ordningen af 1922 skal opretholdes, kommer der store Udgifter paa dette Omraade. Jeg har imidlertid allerede sagt, at der er solgt for Millioner af Kroner — jeg husker ikke i Øjeblikket det bestemte Beløb —, og der er ingen Tvivl om, at vi endnu har baade Grunde og Kaserne-etablissementer, som kan undværes, og som kan indbringe Staten meget betydelige Beløb. Det var i alt Fald min Overbevisning, at man kunde komme igennem uden at komme til Rigsdagen om Bevillinger, idet man kunde anskaffe de nye Etablissementer for de Grunde og Etablissementer, som vi ikke havde Brug for og derfor kunde sælge.

For Resten vil jeg med Hensyn til Kaserneerne henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa et Interview — atter et Interview —, hvori den højtærede Minister er kommet lidt galt af Sted; det er altsaa ikke første Gang. Det stod i „Ekstra-bladet“ i Forgaars, og da det angaar mig, maa jeg maaske henlede Opmærksomheden derpaa og anmode den højtærede Minister om at dementere, hvad der stod der. Der staaer ovenover: „Interview med Forsvarsminister Rasmussen“, og saa staaer der under Overskriften: „Et Fattighus i Tønder“ bl. a. følgende: „De gamle Kaserne er under al Kritik; men de nye er det ogsaa. Af Kasernebevillingen brugte Hr. Brorsen 600 000 Kr. til Opførelse af en Kaserne i Tønder. Men hvis der ikke ofres 200 000 Kr. til paa denne Kaserne, bliver det baade for Mandskabet og de Befalingsmænd, der skal bo der, et rent Fattighus.“ Nu vil jeg gøre opmærksom paa, at jeg syslede med Planer om dette Etablissement i Tønder og havde forskellige Forhandlinger om det, men de Planer og Projekter, som blev forelagt mig, mente jeg ikke at kunne acceptere, og der blev ikke gjort noget i min Tid. Derfor er det forkert, hvad der staaer i dette Interview, og jeg vil gerne have den højtærede Minister til at dementere det; saa vidt mig bekendt er der heller ikke gjort